

Tractatus De Pensionibus Ecclesiasticis

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, 1671

Decisio XLVIII. Leodiensis Canonicatus, 11. Decembris 1654. Locus est declaratoriae pœnarum & censurarum comminatarum propter inobedientiam, quæ non tollitur per solam protestationem de obtemperando. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98356](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98356)

p. 2. recent. & in aliis relatis coram Buratt. *decis.* 709. num. 5. Et Lauram matrem originem traxisse à Ioanne filio Aurelij, rectè deducitur tum ex testamento eiusdem Ioannis, quo Aurelij filius enunciatur, eidemque Lauræ filia dos legatur, quam etiam ex altero testamento Aurelij, filij Ioannis, Lauram sororem in certa portione substituente Lucretiæ filia, si sine filiis decessisset, ac denique ex Instrumento quietantiæ dotis receptæ, ipsammet Lauram filiam Ioannis, ac sororem Aurelij recentente.
 15 † Ex quibus sanè enunciatiuis dotis, legato, eiusque solutione, filiatio Ioannis ex Aurelio, Lauræ verò ex Ioanne abundè remanet iustificata, dum actus prædicti filiationi conveniunt ad text. in cap. *series de testam.* & notant ibi communiter DD. *Surd. conf.* 1. n. 46. & *decis.* 145. n. 14. cum aliis relatis in Romana fideicommissi de Carpiaris 23. Ianuarij 1651. in §. 1. coram Me.

16 Neque obesse Iacobo, seu Lauræ qualitas hæreditaria deficiens respectu Ioannis patris ac Aui respectu, quæ tamen in hoc patronatu mixto protrata superius expressa concurrere debuisset, ut respondit Rot. *dec.* 267. n. 6. p. 6. rec. satis enim censetur, ut eam à primo fundatore, mediante antecessorum persona, deducat, non autem ab ultimo patrono præmortuo, ut notat Pinell. in l. 1. part. 3. n. 91. C. de bon. mater. *Peregr. conf.* 34. num. 1. vol. 1. & *confil.* 19. num. 1. vol. 2. *Surd. conf.* 63. num. 21. Card. Mant. de *ta-* *cit. lib.* 2. 3. tit. 3. n. 1. & 44. Clar. in §. *fendum* q. 9. n. 5. & *quæst.* 40. *vers.* *facienda est ergo generalis regula*, Rot. in Florentina Parochialis à Sala 10. Iunii 1631. coram Cardinali Panziccolo in §. *denique non obstat*, & in Aquilana capelle 17. Febr. 1614. coram Pirouano.

Non etiam maiores patronorum voces excludit Hieronymus in persona Bernardini, ex præsentatione, quam ipse obtinuit, tum à Petro Hectore, Testamentario hærede Ascanij, filia Andree, tum à Laura de Laulis, hærede pariter testamentaria Lucretiæ, Aurelij pronepte, tum denique à Magdalena, cæterisque filiis Ioannis Baptistæ, qui patrem habuit Hieronymum Iuniorem, senioris Hieronymi nepotem, ex persona Andree, siquidem præsentatio, siue Petri Hæctoris, siue Lauræ connumerari non debet in hoc patronatu, vel mixto, vel saltem octo respectu vnciarum effecto gentilitio, mediante donatione Cassiani in Aurelium fratrem, pro se, ac descendentes suis collata, dum uterque extraneus existit, ac requisita sanguinis qualitate destituitur, † nec proinde acquirere poterunt patronatus in præiudicium Lauræ, matris Iacobi Philippi, ex pacto & providentia primi fundatoris ad illud vocata, ut not. *Parif. conf.* 48. num. 9. *lib.* 4. *Surd. conf.* 63. num. 15. *lib.* 1. Clar. in §. *fendum* q. 40. *vers.* *facienda est igitur generalis regula*, Lotter. de re *benef.* lib. 2. q. 11. num. 42. Rot. *dec.* 267. n. 6. part. 6. rec. Altera verò præsentatio obtenta à Magdalena, cæterisque filiis Ioannis Baptistæ, in unica tantum voce consistit, proveniente à Hieronymo, filio Alexandri, cui in vnciis tantummodo duabus successe-
 17 rat, quarum alteram habet Ascanius nepos quoque Andree, qui Bernardinum præsentavit.

Neque Petro Hæctori, ac Lauræ suffragari poterit quasi possessio ab altero quæsitæ de anno 1608. dum præsentavit Ascanium, filium Iacobi, ab altera verò de anno 1640. dum consensit præsentationi subsecutæ in fauorem Iacobi Mitæ, ultimo loco prædefuncti, quasi inde videantur constituti in quasi possessione præsentandi, quæ in hac vacatione
 18 ipsis quoque debeat suffragari, per text. in cap. *con-* *sultationibus*, de *inrepatr.* † Præterquam enim hæc

ultima præsentatio effectum sortita non fuit, ut constat ex sententia Ordinarij, in præsentii summa-
 19 rio exhibita, ea non obstante gratiam Apostolicam in fauorem alterius exequentis, adeoque in præsentii vacatione attendi non debet, ut tradit Mant. de *ta-* *cit. lib.* 12. tit. 4. n. 8. cum aliis relatis in *de-* *cis.* 286. n. 10. part. 5. rec. & in *decis.* Butatr. 886. n. 5. Hæc quasi possessio quatenus ex præfatis actibus fuisset utrique quæsitæ, in præsentii vacatione ipsis prodesse non poterit, cum ex duobus Instrumentis reservationis scilicet, ac donationis qualitas mixta, seu gentilitia huic patronatui probetur annexa; utrumque excludens tanquam extraneum; † adeoque proprietas incontinenti iustificata, ac petitorium in proposito casu absorbeat possessorium, ut respondit Rot. in *decis.* 167. n. 8. p. 2. *diuers.* & penes Viuiam. de *inrepatr. dec.* 18. n. 7. & 8. & in Comen. capella 27. Aprilis 1648. coram Reuerendiss. D. meo Decano, & in Balneoregion. iuris patronatus 9. Decemb. 1650. in fin. & in Asculana iuris patronatus 10. Martij sequentis anni, coram Eminentiss. D. C. Otthobono. Et ita utraque, &c.

R. P. D. V E R O S P I O

Leodien. Canonicatus.

Veneris 11. Decembris 1554.

Ad part. 2. cap. 4. §. 1. & 2. & de pension. cap. 49.

A R G V M E N T V M.

Locum esse declaratoriæ pœnarum, & censurarum comminatarum propter inobedientiam, quæ non tollitur ob solam protestationem de obtemperando, quia ultra simplicem patientiam requiritur aliquis actus positivus obedientiæ.

S V M M A R I V M.

- 1 Nuncio Publico in iis quæ eius officium concernunt, fides adhibenda est.
- 2 Contra Capitulum ratione inobedientiæ laxari potest interdictum servatis prius terminis requisitis.
- 3 Quando ultra simplicem patientiam actus aliquis positivus requiritur ad obediendum, tum simplex patientia non sufficit ut quis obedire dicatur.
- 4 Ad evitandam inobedientiam in re illiquida debet fieri depositum partis liquide, & subsequi oblatio residui, postquam liquidatio facta fuerit.
- 5 Ut declaratoria laxetur debent præcedere intimationes personales.
- 6 Fallit si non tutus sit accessus.
- 7 Non tutus accessus quomodo probetur.

D E C I S I O XLVIII.

Pœnâ declaratoriâ mulctandum esse Petrum de Marcellis, necnon interdictum contra Capitulum oppidi Tongronens, relaxandum fore hodie Rota decrevit coram Me. recedendo à decisione præterita utrumque denegante, siquidem comminatio Censurarum ex productione mandati dignoscitur ibidem inserta & ipsius quoque intimatio mandati personaliter bis facta Capitulo desumitur ex attestatione notarij in illis partibus executoris vice
 G 4 fungentis,

fungentis, qui propterea plenam super eadem intimatione personali tanquam super re ad ipsius spectante officium fidem assequitur, iuxta gloss. in cap. cum parati in verbo sicut nuntius de appellat. in cap. prudentiam, verbo per certum nuntium de offic. delegati. Mandol. conf. 96. num. 10. Rota coram Puteo dec. 187. lib. 3. & in Colonen. Cameraria 6. Martij 1644. in principio, coram R. P. D. meo Bichio, Ex terminorum denique servatione constat mandatis Apostolicis non obtemperasse Capitulum, † cuius proinde contumacia debet, nisi infra mensem parere studuerit, interdicti poena mulctari, vt de stylo Tribunalis testatur Rot. coram Cassad. decif. 6. num. 10. de Caus. possess. & proprietatis, coram Mohedan. decif. 1. de sentent. excomm. & in Britonien. Canonatus 26. Iunij 1598. coram Orano.

2 Neque poterit suffragari Capitulo oblata in ipsius intimacione mandati paritio. Illud quippe continet simplicem partitionem patientiæ, sed factum quoque præsciuit positivum, amotionis videlicet petri intrusi à possessione Canonici, ac fructuum præstationem, quorum propterea successiva solutio ad effugiendam poenam in mandato Rotali comminatum præcedere debuisset, nec sola tunc parendi obligatio poterat suffragari, iuxta distinctionem, quam refert & sequitur Rota coram Gregor. decif. 306. num. 1. coram Buratto decif. 947. numero 2. coram Caualer. decif. 364. numero 3. coram Merlino decif. 20. numero 3. & antea coram Mohedan. decif. 9. de re iudic. & in his terminis Declaratoriæ irrogandæ ob non partitionem mandato de manutenendo in Leodien. Vicaria 4. Iunij 1653. in §. 2. quia & in ultimo coram R. P. D. meo Bichio, vbi ampliatur præterea conclusio quamvis fructus illiquidi forent, † cum debeat tunc debitor ad evitandam contumaciam aliquam ipsorum partem deponere, ac residuum iudicialiter offerre, statim ac eorundem liquidatio fuerit subsecuta, vt Rot. coram Achil. decif. 1. n. 1. de sentent. excomm. & in Burgen. Decimarum 11. Februarij 1650. in §. quia ultra coram R. P. D. meo Cerro cum alijs per Add. ad decif. Burat. 107. num. 6.

4 Relaxationem verò declaratoriæ legitimam contra Petrum declarat intimatio mandati Rotalis prævia citatione ad valuas subsecuta, tum vicinioris Ecclesiæ, tum Cathedralis Leodien. tum denique oppidi Tongrensis, vbi beneficium controuersum extitit, † licet enim regulariter requiratur intimatio personalis, vt possit declaratoria decerni secundum Innocen. in cap. si aduersarius. num. 1. de eo qui mittitur in poss. Alterius de censur. disput. 3. lib. 3. c. in princip. Rot. coram Mohed. decif. prima in princip. de sentent. excomm. & coram Cassad. decif. 1. n. 10. de Caus. possess. & propriet. & in terminis Declaratoriæ, ex non partitione mandato in Monopolit. Iurisd. 11. Febr. 1647. in §. tum ex quo, coram R. P. D. meo Bichio, † Quoties tamen de accessu non tuto legitime constiterit citatio dumtaxat ad valuas suffragatur iuxta gloss. in extranag. unica verbo personaliter apprehendisset, de dolo & contumac. Rot. dec. 5. de re script. in nouis. Et coram Seraphin. decif. 1296. n. 3. & pluribus alijs relatis, in Cracouien. præpositura Sancti Florianij 12. Decembrij 1650. coram R. P. D. meo Bichio, in §. & accedit, † qui sanè non tutus accessus ex duorum depositione testium in proposito casu bene desumitur, dum vnus dumtaxat depositio possit ad hunc effectum deferuire, vt ponderauit Rota coram Achil. dec. 22. n. 1. de probat. coram Buratto decif. 947. num. 2. Add. ad decif. 5. num. 4. de re script. in nouis, cum iidem præterea testes admini-

culentur ex tribus Notariorum relationibus, de eodem accessu non tuto prævio Sacramento testium, quibus plenam fidem adhibendam esse in his terminis Rota respondit coram Seraphino decif. 1296. sub n. 3. & in Leodien. Abbatissatus 8. April. 1644. in §. nec facit, coram Reuerendiss. Terracinen.

Et ita interdictum contra Capitulum, nisi infra mensem paruerit, Declaratoriæ verò contra Petrum de Marcellis relaxandam responsum fuit informanti dumtaxat Ernesto.

R. P. D. VEROSPIO Leodien. Canonatus,

Lunæ 28. Iunij 1655.

Ad cap. 130. & 188. vol. 2.

ARGVMENTVM.

Executio concedi debet Literis Apostolicis iustificatis per probationem Clericatus, valoris Beneficij & vacationis, quæ inducitur per adeptionem possessionis vigore transumpti facti, non obseruatis requisitis per constitutiones Pontificias, quæ locum non habent in transumptis ante dictas constitutiones factis, maxime si Summus Pontifex illius constitutionis non ignarus narrata sibi veritate beneficium contulerit; vacationem autem sufficit probare eo modo quo expressa fuit in literis.

S V M M A R I V M.

- 1 Executio concedenda est literis Apostolicis iustificatis.
- 2 Clericatus prouisi probatur ex attestacione Ordinarij.
- 3 Valor beneficij potest exprimi in ducatis 24. per excessum quando talis est consuetudo.
- 4 Vi transumptum sit validum pro capiendâ possessione, quæ requirantur ex constitutionibus Pontificiis.
- 5 Qui possessionem capit vigore transumpti non facit iuxta formam constitutionum priuatur ipso iure Beneficio.
- 6 Beneficium illius qui priuatus est ipso iure, potest tamen impetrari non citato possessore.
- 7 Licet instrumentum sine testibus fidem non faciat, sufficit tamen quod Testes subscribant actum corammediate post factum per eundem Notarium.
- 8 Constitutio non habet locum quoad actus futuros, nisi se referat ad actum postea consummatum.
- 9 Papa conferens ex certa scientia censetur supplere omnes defectus.
- 10 Ampliatur etiam si Papa rescribat ad partis instantiam.
- 11 Vacationem sufficit iustificare eo modo quo expressa fuerit in literis.
- 12 Priuatio ex vsu transumpti informis introducta licet cum habet etiam si fructuum perceptio non interuenierit.
- 13 Priuatio ob adeptum beneficium incompatible non oritur ex illius assequutione, sed ex retentione.
- 14 Constitutio quæ per viam legis emanauit ligat iurantes statim vbi fuit publicata in Curia.

DECI